9'99

ЛЕЛЬ

ЖУРНАЛ ПРО КОХАННЯ

ПОДАРУЙ СОБІ 50-й ЛЕЛЬ!

ІНДЕКС 74283

САРНА

Світлана ДОВЖЕНКО

Розповідь Ігоря Сергійовича*

Атож, я книголюб, згоден. Жити без книжок не зміг би. Та я ще й великий жінколюб. І нічого з цим вдіяти не можу. Я просто... тривіально закохуюсь. З розгону, беззастережно, як хлопчисько.

Для мене нова жінка — то нова непрочитана книжка. І якщо вже вона впала мені в око, то маю будь-що її прочитати. Всю. До останньої сторінки.

Я не прихильник перебіжних пригод. Я волію мати кохану. Розумієте, кохати жінку. І в цім уся моя суть.

Кохання мої бували різні— тривалі й швидкоплинні, бурхливі й спокійні. Та коли вже говорити про най... найбільше...

Було в мене таке. Закохався я в жінку, мов той хлопчисько, з першого погляду. А мені тоді було вже за п'ятдесят. Вона прийшла найматися на роботу до мене в групу. Перше враження — бритва...

Та ні, серйозно. Худа. На язик гостра — одеситка. Очі сталево-сірі, колючі. Як полосне словом чи поглядом — мало не по-справжньому, фізично біль відчуваєш. Бритва. На чуттєвому рівні так само — я абсолютно реально відчув, що душу мою розпанахано гостро, стрімко. Я ще не розмовляв із нею, не знав, хто вона й що, але душа вже боліла жагою кохання.

Від того дня я на роботу почав бігати щодня і навіть завчасно. А як працювалося — легко й вільно! В очах співробітників та замовників я раптом став найрозумнішим.

Терзали душу лише мої відрядження та її лікарняні. А вона виявилася страшенно хворою — і виразка, і щось там по жіночій частині. Та на відрядження я витрачав лише необхідний мінімум часу, без прихваток. А її хворобливість лише додавала ніжності моєму ставленню до неї.

Мешкала вона за містом. Син малолітка. Вищої освіти немає...

Чому ви смієтеся? Освіта — це річ вельми суттєва. Від освіти залежить посада. А від посади — кількість часу, який ви можете приділити підлеглому. До того ж техніка у відрядження із собою не беруть, треба хоча б інженера. Довелося «зробити» їй інженера...

Оце згадую і, як тоді, — дрож у всьому тілі. Піввідділу з мене сміялося. Уявіть собі: сиджу з керівником групи, щось там пояснюю, аж раптом — її кроки в коридорі. Я миттю встаю. Так, так — здалеку чув її кроки. І зразу схоплювався на рівні, з ким би про що б не говорив, навіть із замовником...

Важко мені вам свій тодішній стан передати. Ночами я літав уві сні. Вечорами ми ходили на чергування ДНД, в кіно. Згодом Бог послав квартиру, в якій ми могли зустрічатися, — товариш поїхав у тривале відрядження і залишив ключі, щоб я за хатою наглядав. Я виконував те доручення вельми ретельно.

Перші усамітнення з нею мене ошелешили: вона смертельно боялася близькості. Цілую на вулиці — в руках м'яка жінка. Зайдемо в квартиру — обіймаю кам'яну степову бабу. Тиждень, а то й більше, ми лише обговорювали там кіно, світові та виробничі проблеми...

Вам смішно. Мені зараз — теж. А тоді, повірте, зовсім не до сміху було. З моєю чуттєвістю — то була пекельна мука. Було, цілую долоні, обіймаю коліна і... кінчаю. Але я так кохав, що просто не міг її ні до чого силувати. Мені доконче потрібно було, щоб вона сама, сама запалала бажанням віддатися.

Я зрозумів — її чоловік брав по-тваринному, жорстоко, без пестощів. Аби лише власну хіть задовольнити. З її почуттями не рахувався.

Вона й бажала мене, і страшенно боялася останнього кроку. Боялася, що оте брудне і брутальне, таке, що робив її чоловік, уб'є романтику наших взаємин.

Я терпляче приручав цю полохливу сарну. Мої руки і губи були сама ніжність.

Спочатку пестив її крізь одяг і спонукав до пестощів у відповідь. Якби мені хто до того сказав, що я — я! — отак-от буду воловодитись із заміжньою жінкою, — та нізащо б не повірив! Аж ось маєш... Та ще й дістаю від того неабияке задоволення.

Згодом почав потроху її роздягати. Вона, дурненька, соромилася свого тіла. Вважала його негарним. Просила вимкнути світло. Та я їй пестощами довів, що кохатися без світла — то пити газовану воду замість шампанського. Єдине, що прикрості завдало, — вона страшенно лякалася мого настовбурченого списа. А він у мене таки нівроку — в стані бойової готовності враження справляє.

Тож не раз і не двічі, а таки довгенько доводилося мені кінчати, як то

** Із циклу «Санаторні оповідки» (див. «Лель» №№4-6, 8 за 1999 р.)*

кажуть, у ганчірочку. Бо як я її не пестив — руками, губами, пенісом, — як вона не вилася в'юном у обіймах моїх — ноги в неї не розсувалися. Ну, зв'язана по стегнах, та й годі. А мені вже геть принципово було, щоб вона сама хай би не попросила, то хоча б несамохіть розсунула ноги.

І ось одного прекрасного дня таки сталося! Відкрилося вічко заповітне. А я на той час так уже звик до того химерного ковзання по поверхні, що й не надто поспішав списа свого встромляти. Навіть думка майнула: чи не кінець книжки?..

Майнула та й розтанула. Все-таки вигляд розтуленого жіночого єства — то велика річ. І я подався на запросини. Але не стрімголов.

Яка сила, яке провидіння мене напучувало в ту мить — то загадка для мене й досі. Подушку під задок — одним порухом. У жилах — коктейль із ніжності й жаги. І ось я обережненько, повільно-повільно входжу. Це були тортури. Я, мов мазохіст якийсь, насолоджувався своїми стражданнями від стримуваного палючого бажання.

Сотні разів по тому я дякував провидінню за цю повільність та обережність! Якби я тоді не стримався отим надлюдським зусиллям, то не судилося б мені, мабуть, дочитати безмежно цікаву книжку. Життя потім довело, що це була лиш середина роману.

Отже, неймовірно повільно входжу до заповітної печерки, аж раптом — опір. Мало того, що вхід тісний, так і стінки поряд. Тут я знов-таки переконався, що приручив справжню сарну. Яке ж у неї там усе маленьке! Ой-ой-ой!.. Володіти таким — і страшно, і солодко.

Тут-таки я зрозумів отой її панічний страх перед зляганням. Яких же мук повинен був завдавати їй неуважний, брутальний чоловік. Хоч іди до нього на чоловічу розмову! Та хіба в нас таке можливе?..

Того першого разу я зросив їй лоно, так і не встигнувши щось розкуштувати. Зате наступного побачення вона сама швиденько роздяглась і лягла. Цього разу я вже не був таким повільним, але так само гранично обачливим і обережним. І тому мені тричі дозволено було увійти, і тричі я кричав нестямно, вивергаючись у тісне лоно моєї сарни.

Фото Максима Терещенка

Але...

Є тут іще одне «але». Мій гонор, моє розуміння кохання спонукають мене так володіти жінкою, щоб вона також, а можливо, щоб вона в першу чергу, кричала від вдоволення плоті.

Тож почалися довгі, виснажливі уроки кохання. Майже півроку я привчав її не «давати», а «віддаватись» — із захватом, насолодою, безоглядно. Майже півроку її змучена плоть забувала гіркий досвід і призвичаювалася до солодкого раювання злиття тіл і душ.

Не забувайте — це не було кохання з вільною жінкою. Були то часті побачення, то великі перерви, за які тіла зовсім забувають одне одного. Були постійні її каяття: вона, бачте, зраджує чоловіка і краде час у сина. Жах!..

Та для мене — чим важче, тим краще. Я мисливець, азартний гравець. І тут я домігся свого — почув її крик, відчув гаряче виверження у вузьких надрах. Моє блаженство в ту мить можна порівняти хіба що з абсолютною невагомістю.

Як вона сама призналася, маючи за плечима сорок років життя і двадцять заміжжя, вона лише зі мною відчула, зрозуміла, що то є — чоловік.

Та ні, я не хизуюсь. Я, чесно кажучи, і сам собі дивуюся. Адже на цьому не скінчилось. Ба ні. Розплата за таємне кохання була жорстока — моя кохана злягла. Лікарня. Операція...

Я бігав з передачами. Домовлявся про консультації у найкращих лікарів. Чергував біля ліжка в післяопераційний період. А як дозволили їй підніматись і ходити — водив її коридорами.

Я млів від щастя і захвату, коли, отямившись після операції, вона поклала свою кволу рученьку мені на ширінку. Я кінчив від самого цього майже невідчутного дотику.

Далі — більше. Головний лікар, на моє прохання, надав у наше розпорядження, певної години, кімнату відпочинку персоналу. Я в зумовлений час намагався бути на місці щодня, чого б це мені не коштувало. Щоб вона бодай потрималася за мого списа чи нехай навіть тільки подивилася. Мені й цього було досить для злету в оргазм.

Найважче чекало нас по виписці з лікарні. Ми зійшли на дибу невтоленого бажання — і то сотні разів, коли я приходив провідати її вдома. Не станеш же злягатись у квартирі, де щомить можуть застукати!.. Я повертався осінніми вулицями у мокрющих штанях, як мале хлоп'я. І пив гірку насолоду свого страждання у квадраті. І кохав ще дужче, ніж на початку нашого роману...

Потім знову були побачення на конспіративній квартирі. Ми вчилися кохатись після операції. І виявилося, що прооперована жіночість солодша і більш жагуча. Моя сарна навчилася насолоджуватися власним болем. Тепер вона кінчала бурхливо й довго. Та тільки-но ми знову піднеслися на вершини блаженства — нова операція. Цього разу оперували виразку. Знову передачі, лікарі. От тільки лікарня інша. І окрема палата (лікар — мій друг).

То був гірко-щасливий місяць у лікарні. А потім нас надовго розлучили різні обставини. Ми більш не повернулися в обійми кохання. Ми охололи...

Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського

ЯРМАРОК «ЗІРКОВИХ ПРУТНІВ»

Немає сумніву, ви з цікавістю ставитеся до людей мистецтва, особливо до тих із них, які можуть похвалитися переконливими розмірами своїх статевих органів. У такому разі я надаю вам найдетальніший у світі список.

Мене нерідко запитують, де я роздобув таку надсекретну інформацію. Для цього я використав ряд джерел. Насамперед, чоловіча гідність згаданих людей відображена в багатьох документах — про них немало написано їхніми коханками, дружинами або довіреними особами.

Ще одним безцінним джерелом став Джим Бойд — засновник гетеросексуального клубу, в якому відбувалися зустрічі чоловіків з великими статевими органами та їхніх шанувальниць. Упродовж багатьох років він збирав пікантні подробиці про сексуальне життя знаменитостей.

Ветеран шоу-бізнесу Чак Томпсон, який товаришував з багатьма зірками, також повідомив мені деякі вражаючі деталі. Він видає конфіденційний підпільний бюлетень, у якому публікує надсекретні секс-відомості про знаменитостей з усього світу. Зокрема він опублікував список двох тисяч відомих осіб, які зробили собі обрізання.

Але найцікавіша інформація надходить від моїх читачок, багато з яких мали інтимні контакти з тією чи іншою знаменитістю й детально усе це описали.

Нарешті, як найбільш переконливий доказ, у моїй колекції є рідкісні світлини з такими оголеними зірками, як Дон Джонсон[1], Стів Маккуїн, Уоррен Бітті, Віктор Матьюр, Тоні Рендалл, Родді Макдовалл, Сільвестр Сталлоне, Берт Ланкастер, Альдо Рей, Стів Гарвей та інші — усього близько п'ятдесяти.

Не можна забувати, що всі знаменитості мають певний ореол. Їх вважають видатними людьми у житті і, як наслідок, автоматично переносять таке уявлення на розміри їхніх статевих членів. Навіть якщо у знаменитості член сягає вражаючих 20 см, очевидцю неодмінно видасться набагато більше. До того ж перебільшення додає розповіді пікантності. Ну хто, скажіть на милість, зацікавиться жінкою, яка розповідатиме: «Я лягла у ліжко з Френком Сінатрою, й у нього виявився чудовий, такий симпатичний член довжиною у тринадцять сантиметрів». Ймовірніше ця сцена буде змальована інакше: «Френк Сінатра спокусив мене своїми гіпнотичними очима, і потім ми пристрасно, втративши голову, віддавалися одне одному на підлозі впродовж трьох годин. У нього був страхітливий тридцятисантиметровий пеніс!» Оскільки свідки мають тенденцію до перебільшення, нам доводиться дуже обережно сприймати повідомлення про пеніси довжиною 25, 27,5 см і навіть 30 см. Як ми вже зазначали, таких членів у людей практично не буває. За моїми дослідженнями 25-сантиметрові пеніси зустрічаються в одного чоловіка з десяти тисяч. Член довжиною 22,5 см — менше, ніж один раз на сто чоловіків. І знаменитості тут не є виключенням.

ЗНАМЕНИТІ АКТОРИ

ДЖОН АЙРЛЕНД

Разом з Мілтоном Берлем, Форрестом Такером і Фреді Френком він складав четвірку, яку за розміри членів порівнювали з «нафтопроводом на Алясці». На початку кар'єри Айрленд брав участь у «водяних феєріях» і його величезну чоловічу гідність марно було приховувати від очей глядачів за допомогою скромного купальника. Коли вони з дружиною Джоан виходили на літню естраду, він зазвичай всовував руку до кишені штанів, напинаючи тонку тканину, щоб рельєфнішими були контури гігантського, наче в жеребця, сплячого члена. Тож квитки на перші шість рядів на цих виступах скуповували любительки великого чоловічого знаряддя, які приходили помилуватися й віддати данину поваги своєму фалічному ідолові.

ЕД БЕГЛІ-МОЛОДШИЙ

Цей високий білявий телеактор з серіалу «Святий ще десь там» нещодавно потрапив до нашого списку. Одразу кілька джерел підтвердили, що Беглі насправді має один з найбільших членів Голлівуду — у стані ерекції він дійсно сягає 25 см.

РОББІ БЕНСОН

Колишній ідол тинейджерів (справжнє прізвище Роберт Сігал), який знявся у фільмах «Сам на сам», «Ода Біллі Джо» і озвучив фільм «Красуня і чудовисько», за твердженням англійського журналіста Пола Донілі, оснащений великим 23-сантиметровим членом.

МІЛТОН БЕРЛ

Те, що «Дядечко Мілті» — король серед усіх членів Голлівуду, є незаперечним і давно встановленим фактом. Кілька років тому з ним відбулася смішна історія. У барі до нього підійшов один п'яний і запропонував парі, що має член довший. Мілтон без зайвих слів запросив сперечальника до чоловічого туалету і вийняв із штанів своє знаряддя. Парі було виграно миттєво. Хоча ніхто не виміряв його члена, вважається, що він має довжину у стані ерекції близько 25 см.

Гері ГРІФФІН, сексолог (США)

[1] *Не всі зірки однаково відомі пересічному українському читачеві, проте ця обставина, на думку перекладача, не зменшує цікавості до дослідження Гері Гріффіна.*

ПЕНІS КЛУБ

Продовження списку сексуальних гігантів читайте в наступному номері.

АНКЕТА ЛЕЛЯ

ПОМІРЯЄМОСЯ?

В усьому світі проводяться дослідження сексуального життя громадян, результати яких надзвичайно важливі для науки. Сьогодні «Лель» ризикнув запропонувати вам анкету, яку 1993 року розробив американський сексолог Гері Гріффін. Сподіваємося одержати від наших читачів відповіді, які будуть опубліковані паралельно з дослідженням американця. Анкета анонімна, за бажанням можна назвати лише місто чи область. Вказуйте номер запитання і вашу відповідь.

1. Яку довжину має ваш член у спокійному стані?
2. Яка його довжина у стані ерекції?
3. Який розмір по колу збудженого члена?
4. Ви бажаєте, щоб ваш член був маленьким, дуже маленьким, середнім, великим чи дуже великим?
5. Ви хочете, щоб ваш член був коротшим, довшим чи таким, як є?
6. Ви хочете, щоб ваш член був товщим, тоншим чи таким, як є?
7. Якби у вас була можливість подовжити ваш член, які розміри вас задовольнили б?
8. Якби ви могли зробити ваш член товщим, яка товщина вас би задовольнила?

Про те, як правильно виміряти свій пеніс, ми писали у «Лелі» № 3 за 1999 рік.

Чекаємо на відверті відповіді!

Жертва віагри. Інтернет, 1999

ЛЕЛЬ®

1999

ІЛЮСТРОВАНИЙ
ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНІЙ
ТА НАУКОВО-ПОПУЛЯРНИЙ
ЖУРНАЛ ПРО КОХАННЯ

№ 9 (50)

Засновник і видавець — фірма "Деркул"
(свідоцтво про реєстрацію:
серія КВ, №848 від 22.07.94).
Журнал видається з червня 1992 року.

Головний редактор
СЕРГІЙ ЧИРКОВ.

Редактор відділу фольклору
та літературних раритетів
МИКОЛА СУЛИМА.

Начальник комп'ютерного центру
ВЛАДИСЛАВ ЧИРКОВ.

Реалізація —
ОКСАНА ДИЧЕНКО.

Літературний редактор
ВАЛЕНТИНА МИТРОФАНОВА.
Макет Владислава Чиркова.

На 2-й та 3-й стор. обкладинки —
фото Максима Терещенка;
на 4-й стор. обкладинки —
Сюзі Сімпсон;
на постері — Керрі Кенделл.

Підписано до друку 10.12.99.
Тираж — 16000 примірників.
Ціна договірна.

Адреса редакції: 254119, Київ-119,
вул. Дегтярівська, 38—44, "Лель".
Телефон/факс: (044) 211-02-68.

Сканування і обробка
ілюстрацій, набір, верстка
комп'ютерного центру фірми
"Деркул".
Тел.: (044) 211-02-68.

Друк — УкрНДІСВД,
вул. Кіото, 25.

Журнал друкує фото лише після письмового підтвердження автором своїх прав на публікацію і одержаної ним згоди від моделей. Тому всі претензії, пов'язані з публікацією знімків, слід адресувати фотографам.

Фотографії, вміщені в журналі, не є прямими ілюстраціями до текстів.

Відповідальність за зміст і достовірність рекламної інформації несе рекламодавець.

При передруку матеріалів посилання на журнал "Лель" обов'язкове.

© «ЛЕЛЬ», 1999.

Індекс 74283.

Еротична образність поезії Олекси Стефановича

У творчому доробку одного з чільних представників «Празької школи» Олекси Стефановича (1899, с.Милятин Острозького повіту, Волинської губ. — 1970, м.Буффало, США) важко знайти власне інтимну лірику в класичному розумінні, оскільки традиційно любовний елемент тут тісно переплітається з віршами пейзажно-настроєвого плану, з поезіями, в яких звучать античні, язичницькі та біблійні мотиви.

Зі спогадів друзів та знайомих поета постає образ людини вельми скромної у побуті і водночас глибокоерудованої, обізнаної з новітніми філософськими й теологічними течіями. «Він був дуже милий, емоційний, мав тонку інтуїцію. Але все ж завжди ховався за мур недовір'я, підозри, скритості», — згадує Марина Антонович-Рудницька. «Був самітник по натурі, тому не одружився, навіть лякався думки про одруження», — додає Галина Лащенко. Отож, не реалізувавшись повноцінно в сексуальному плані, він сублімує своє лібідо у сферу творчості: його лірика щедро насичена м'якою, сонячною еротикою.

Рання пейзажна лірика О.Стефановича (поезії 1923—1926 рр.) позначена антропоморфізмом: поет наділяє природу здатністю любити. Тут і «Щиросплу під вікном рябину / Заціловує до крови хтось», а та не може випроситися у свого пристрасного коханця: тут і сонце, яке на прощання «холодними пламенами» цілує землю; і місяць, що заграє з русалками («А перше — заплюскає їх, / Захлине красу їх дівочу... З голів заливав їх до ніг; /Любив, цілував їх досхочу...»); і зима, яка заціловує «лиця у дівчат».

У збірці «Stefanos I» мотиви любові-цілування переростають у мотиви любові статевої, що потверджується метафорами еротичних рідин, численними фалічними символами (стріли, списи, тройжало, стожала, промені) та феміністичними образами (лоно, вуста, квітничок, утроба, ложесна тощо). Діонісійська стихія панеротизму безроздільно панує у віршах «Не давала ще сонцеві ти...», «Зелені, червоні, лілові...» та в циклі сонетів, написаних за мотивами античних міфів («Сатир і Німфа», «Аполлон і Дафна», «Золотий дощ», «Дракон і Прозерпіна», «Ехо»). Ахетип чоловічого начала в поезії «Не давала ще сонцеві ти...» художньо втілений в образі Сонця-Ярила, еманація якого пробуджує до життя материнські сили («Та вогненна любов протече / В молоко твоє злотом і медом...»). Жіноче начало символізує «білая Леда». Є всі підстави твердити, що О.Стефанович творчо розвиває відомий тичинівський мотив (вірш П.Тичини «Пляж» написаний на п'ять років раніше, в 1926-му):

З гори вона збігла
і гола лягла, —
не знає, не знає,
не знає чому —

Олекса СТЕФАНОВИЧ

«Од голубощів

❤❤❤

Не давала ще сонцеві ти
Свого тіла на злотну поталу, —
Тож на луку в полудне піди
І віддайсь його ярому палу!
У білішій за сніг наготі
На зелену приляж оболоню
І під стріли його золоті
Своє лоно підстав, як долоню...
Хай протне тобі тіло наскрізь
Тими стрілами, тими списами,
Хай, п'яне, виціловує скрізь
І пече і пестить до безтями!
Хай пече, як огонь, гаряче, —
Ти не бійсь його, білая Ледо:
Та вогненна любов протече
В молоко твоє злотом і медом...
А як схоче, сп'яніле ущерть,
Залюбить, заголубить до смерти,
То чи ж це не найкращая смерть —
Од голубощів сонця умерти!

Прага, 1931

З «АНТИЧНИХ МОТИВІВ»
(Сонети)

I. Сатир і Німфа

Легка й швидка маленька п'ята...
Нога в бігу спокусно так одкрита...
Як блискавки — дзвінкі його копита,
Кущі, корчі — він все переліта.
Шалений лет нестримано зроста,
Щомить скоріш гоньба несамовита...
От-от спійма... І зелень темновіта
Приймає їх, заховує, густа.
Усе глухіш, все далі згуки гону —
І ось не чуть ні цокоту, ні дзвону, —
Здається, все завмерло навкруги...
Невже втекла? — Як широко рознісся
Побідний рик звіринної жаги,
Як срібно зойк злітає на узлісся!

III. Золотий дощ

Вона спішить закрить свої принади,
Та ярий бог не відає преград...
Злотистий дощ —
як стріл шалений град,
Як бурі злет на сади-виногради.
Не дать йому, розблисканому, ради,
Не зупинить...
Весь — пристрасти розряд,
Гуде-стрімить з висот золотоспад,
Переганя каскадами каскади...
Щомить гучніш, нестриманіше рин,
Ось він п'яніш, бурхливіше лявін...
Вся двиготить в'язниця мідяная...
Зімкнувся зір, розкрилися вуста...
У зливі злот захлинулась Даная,
Од ніг до кіс — янтарно-золота.

IV. Дракон і Прозерпіна

Настояна на золоті й рубіні,
Хитнулась оп'яніла синьота...
І він, шумливо-яросний, зліта
Приляглій серед саду Прозерпіні.
Трожайлом,
розпломіненим в шипінні,
Протяв її тремтячії вуста...
Ударом смарагдового хвоста
Розкинув їй коліна білопінні...
Отямилась... «Омана чи ява?..»
Шепочеться прим'ятая трава,
Забризкана вишневою росою,
А там, у недосяжній вишині,
Хмариною кільчатою, прудкою,
Хтось рине, розсипаючи вогні.

Прага, 1930

жагуче коліна сумні розняла
і сонце приймає, як мужа.

Любов, за Платоном, є прагненням вічного блага і безсмертя. Намагання продовжити до нескінченності вершинну гедоністичну втіху неминуче стикається із неможливістю її осягнення в просторово-часовому континуумі плинного буття. І лише Танатос, рятуючи від минущості, дарує Еросові вічність і безсмертя. Саме тому неподільність любові в поезії О.Стефановича осягається через смерть:

А як схоче, сп'яніле ущерть,
Залюбить,
заголубить до смерти,
Точи ж це не найкращая смерть —
Од голубощів сонця умерти!

Близька до попередньої за своєю образністю й поезія «Зелені, червоні, лілові...». «Срібні обійми» хвиль — символ жіночого начала, «злотні обійми» сонця — чоловічого. Простелившись під сонячними променями «горілиць — горілонь», дівчата згодом вертаються з луки засмаглими («янтарно-медяними»), «Напоєні млостю, / багаті багатою втомою лон, / Утомою цілого тіла...». Поет славить життєдайну потугу сонця, його «ярости повну любов».

Прикметно, що чоловіче й жіноче начала в поезії О.Стефановича диференціюються навіть на рівні кольору. Так, чоловіча сутність асоціюється із золотою барвою («Злотистий дощ — як стріл шалений град»; «золотоспад»; «У зливі злот захлинулась Даная, / Од ніг до кіс — янтарно-золота»), жіноча ж забарвлена в срібні чи білі відтінки («Як срібно зойк [Німфи. — *А.К.*] злітає на узлісся!»; «коліна білопінні» в Прозерпіни). Знає поезія О.Стефановича і червоний колір любові та дефлорації. Так, на місці зустрічі Прозерпіни з Драконом «Шепочеться прим'ятая трава, / Забризкана вишневою росою...», а там, де втоляв «любашну ненасить» копиторогий Полісун, «...крикне хтось ідучи: / «Ой і суниць же у траві! / Які ж солодкі та пахучі, / Які червоні та живі!» Еротичні мотиви звучать навіть у віршах біблійного циклу. Прикладом може слугувати поезія «Зачаття», в якій по-новаторському осмислюється тема Благовіщення Діви Марії.

Еротична образність поезії О.Стефановича зумовлена невтоленою спрагою любові. Вона є своєрідним надкомпенсатом чоловічої невдоволеності митця. І все ж сублімаційні механізми виявилися недостатніми — в старості до соматичних недуг поета додалися хвороблива нервовість та манія переслідування.

Анатолій КРИЛОВЕЦЬ,
м.Остріг Рівненської обл.

Тексти поезій друкуються за виданням: Олекса Стефанович. Зібрані твори. Упор. Б.Бойчук. — Торонто, 1975, — із збереженням особливостей правопису.

Екслібриси Франка Іво. Бельгія

сонця умерти»

ЛІСУН

I

Не вір, вродливко, Лісунові:
Не вирій носить він, а вир...
Нехай сурмить у млі сосновій,
Нехай гукає, людозвір, —
Не йди на клик його, не вір
Цьому на юнок ласунові!
І Водяник до вас — охочий.
Що напада біля річок:
Замружить бризками вам очі,
Підкине тріпот спідничок —
І потерпає квітничок
Ще не підливаний, дівочий...
Та він не змучить анітрохи,
А тільки змочить вас, пустун, —
Пригода лиш серед дороги,
Веселий сміх тому, хто юн...
...Зовсім інакший — Полісун,
Оброслий обр копиторогий!

II

Заманить поночі в гущави,
В найглибшу глушу лісову,
Не зоглядишся, коли зчавить,
Зімне і кине на траву...
Пручатимешся ще у лапах,
Ще борсатимешся під ним,
Та, п'ючи твій дівочий запах,
До краю стане він п'яним...
І закричиш в обіймах шорстких,
Заб'єшся тріпотами птиць,
Приймаючи жорстокі впорски
Його розтоплених живиць...
Звиватимешся в лапах в'юнко,
Мов од розлючених стожал,
Та це ще більше буде, юнко,
Його розпалювати шал!
Проситимешся в козлолюда,
Благатимеш його — «досить!..»
Та, як ліси, глухою буде
Його любашна ненасить.
Цілуючи, лише над ранок
Тебе лишить людокозел.
«Приходь. Та пий, — рикне, —
рум'янок»,
Всі тайни відаючи зел.
Де сталось, крикне хтось, ідучи:
«Ой і суниць же у траві!
Які ж солодкі та пахучі,
Які червоні та живі!»

Міттенвальд, 1949

ВЕ У СЕЛІ

НАБРИДЛИ...

У борделі клієнт скаржиться бандерші:

— Мені так набридли жінки! Чи не могли б ви знайти для мене юнака?

— Месьє! Я змушена буду викликати жандарма!

— Мадам, жандарми мені теж набридли!

САМ ВИНЕН

— Як ти примудрився познайомитись зі своєю дружиною?

— А... Випадок. Винуватити нікого.

ЯЙЦЯ ФАБЕРЖЕ

Новий росіянин вихваляється перед братаном:

— Купив дружині на день народження яйця Фаберже. Обидва.

ДИЛЕМА

Збираючись у гості, чоловік запитує дружину:

— Яку сорочку, на твою думку, краще одягнути: без двох гудзиків чи з брудним комірцем?

ОГОЛОШЕННЯ В ГАЗЕТІ

«Свідоцтво про шлюб № БТ 12345 від 12 лютого 1995 року вважати недійсним. Зрозуміла, дурепа?»

БЕЗ ВАРІАНТІВ

Чоловік до дружини:

— Люба, хочеш, ми з тобою швиденько покохаємося?

— А що, є інші варіанти? — перепитує дружина.

ДОБРА СЛАВА

Лікар заходить до палати і звертається до молодої жінки:

— Доброго ранку. Роздягайтеся, мені треба вас оглянути.

— Але ваш колега вже оглядав мене і сказав, що я маю хорошу форму.

— Я знаю. Мені він сказав те саме.

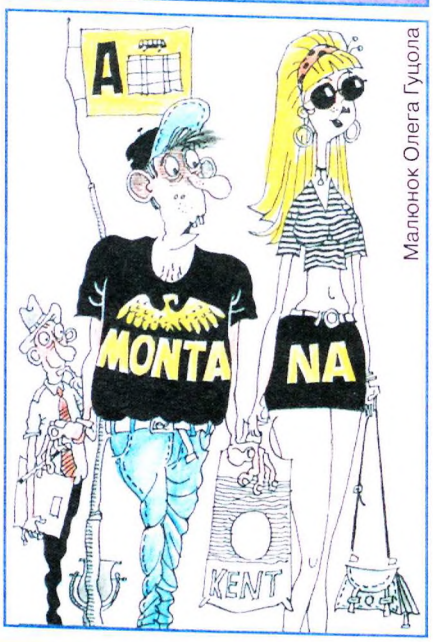

Малюнок Олега Гуцола

Літературні пародії

Петро Федотюк

НЕВСИТИМА ЖАГА

І тут же пробуджує голі
І нетерплячі бажання...
Оголене коріння і любов
Із-під землі уперто випирають...
О, скільки вас у лоно прийняла!
О, скільки вас на ложі прийняла...
Упади, я тебе обійматиму, чуєш?

(Людмила Таран)

Оголене коріння обійма
Ця жіночка, що берега пустилась:
«Чому тебе, жаданий мій, нема —
Сто років я постилася, постилась.
О скільки меду я тобі вточу —
Спитай у тих, що знали моє ложе.
Русалкою тебе залоскочу...
Куди ж ти —
Вже не хочеш?
Чи не можеш?»

ЛЕЛЬВОРД № 8

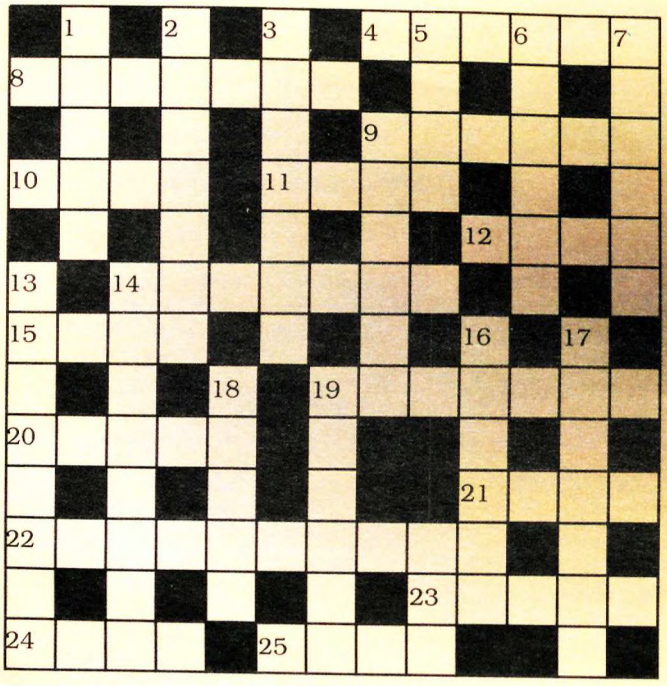

По горизонталі: 4. Те, що прикрашає дівчину. **8.** Любострасне почуття, яке супроводжує статевий акт. **9.** Стиль поведінки. **10**. Його прагне мати кожна жінка. **11.** Давньогрецький бог кохання. **12.** Найактивніші учасники поцілунку. **14**. Виріб зі скла, без якого не обходиться інтимна вечеря. **15**. Вдоволення статевого потягу. **19**. Скопець. **20**. Зла і підступна людина. **21**. Звернення до коханої. **22**. Позбавлення дівочості. **23**. Дівоча краса. **24**. Одна з назв прутня з огляду на його землеробську функцію. **25**. Добре, коли на столі, й зайве на тілі.

По вертикалі: 1. Дівоче придане. **2**. Згасання діяльності статевих залоз жінки. **3.** Нервовий розлад, який негативно позначається на сімейному житті. **5**. Його демонструє вмілий коханець. **6**. Невіруюча людина. **7**. Снігові гори в Киргизії. **9**. Жінки радіють, коли її привозять до монастиря. **13**. Російський письменник, за твором якого знято фільм «Маленький гігант великого сексу». **14**. Потяг до розглядання статевих органів або до спостерігання за зляганням. **16**. Чоловік, який полюбляє майструвати столи. **17**. Танець, спостерігаючи за яким один дядько сказав: «Нічого в них не вийде, поки не ляжуть». **18**. Не дуже розумний чоловік. **19**. Ліжко, на яке «баришня вже лягли і просять» («За двома зайцями»).

По горизонталі: 4. Окраса. 8. Вогнисто. 9. Манера. 10. Шарм. 11. Ерос. 12. Уста. 14. Скибка. 15. Секс. 19. Кастрат. 20. Аспід. 21. Любо. 22. Лефіоравіи. 23. Врода. 24. Рало. 25. Сало.

По вертикалі: 1. Посаг. 2. Клімакс. 3. Істерія. 5. Кіяс. 6. Атеїст. 7. Алатау. 9. Морка. 13. Іскандер. 14. Скопофілія. 16. Столяр. 17. Ламбада. 18. Дурот. 19. Канапа.

ЧОРНИЦІ

АПОСТОЛОВЕ В УКРАЇНІ

ЖИВЕ — КРАЩЕ!

Механізатору широкого профілю Степанові Середенку геть не сподобались силіконові груди.

— Живе — воно краще, — висловився він на ранок після побачення із пишногрудою американкою, яка приїхала до Апостолова оглянути місцеві архітектурні пам'ятки.

Того ж таки дня хлопець знайшов на подвір'ї доярки Марійки Простопчук подарований ним минулого року велосипед із хитрим отвором у сидінні, з якого під час руху ритмічно визирав штучний пеніс. Ця іграшка виявилася надто габаритною, і Марійка, попри бажання, не взяла її до Парижа, куди відрядив передову доярку голова колгоспу П.І. Хворостяний для показу мод провідних французьких кутюр'є.

Так от: Степан зняв з велосипеда штучну штуковину і вирішив сам катати дівчат, усадивши їх на цілком український (і головне — природний) рухливий кілок.

— Живе — воно краще! — прокоментувала парне катання (дивись малюнок) американська зайда із силіконовими грудьми.

А ще за місяць в Апостолове висадився цілий негритянський десант любителів парного катання на велосипедах, до приїзду якого голова колгоспу П.І. Хворостяний примудрився побудувати «Colony hotel».

— І як вони так швидко дізналися про Степанову модернізацію англійської веломашини? — дивувалися на селі, споглядаючи на сільських вулицях голих негритянок.

І ніхто не додумався подивуватися з темпів будівництва готелю, досі не знаних в Україні.

Малюнок Е.М.

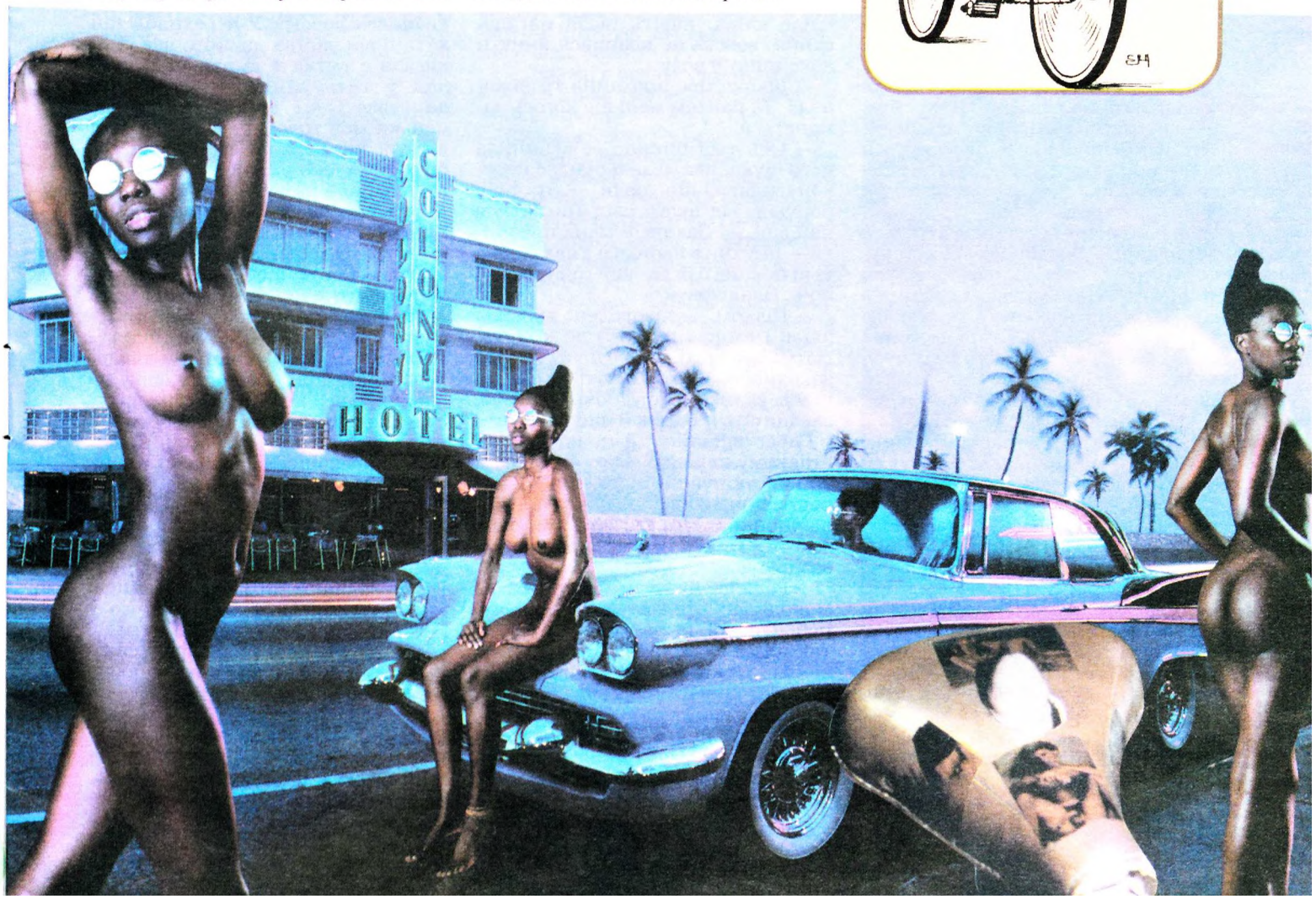

Сергій СИЛА

ЧАРІВНА ЩУКА

Давним-давно, у якомусь селі на березі великої річки доживали свого віку дід і баба. І були вони такі бідні, що часом навіть хліба не мали на обід. Щоб порятуватися від голоду, дід у погожу днину ходив на річку і ловив рибу. Баба з тої риби варила юшку, яка давала їм сили прожити ще один день на білому світі.

Якось два дні поспіль лив дощ. На третій день лити перестало, але низькі хмари тислися до землі, шарпкий вітер налітав, немов розбійник, зриваючи шапку з кожного, хто наважився вийти надвір. Одне слово, така погода, що добрий хазяїн собаку з дому не вижене. Дід і баба доїли все, що в них було, і почали вигравати музику порожніми шлунками. Десь надвечір баба не витримала й почала благати:

— Діду, сходи на річку, налови рибки, бо як не поїм юшки, то до ранку помру.

Нічого не вдієш, треба рятувати бабу. Покректав дід, покректав, зліз із печі та й пішов на річку. Став на березі, закинув сіть. А на річці хвиля ходить, у берег б'є, того й чекай, що у вир за собою потягне. Дід уже й не радий, що послухався баби. Яка тут риболовля, живому б додому повернутися. Мабуть, на тому б і закінчилися його спроби хоч щонебудь на харч упіймати, якби не голод, що приклеїв живіт до хребта. Це він змусив діда знову закинути сіть. І як першого разу, повернулася вона порожня, прихопивши для старого лише жмуток водоростей. Закинув утретє — аж чує, щось у сітці б'ється, на волю намагається випорснути. Зрадів дід — і хутенько витягнув сіть. Глядь — а там тріпотить велика щука, та не якась сірома, а знатного роду, із золотою короною на голові. Старий схопив щуку за зябра і вже збирався засунути її в торбу, коли це вона заговорила до нього людською мовою:

— Пожалій мене, діду, відпусти на волю. А я за таку ласку будь-яке твоє бажання виконаю.

Дід на своєму довгому віку багато чого бачив, та коли почув, що щука розмовляє, то ледве з подиву у воду не впав. Але хутко отямився і зметикував, що відпускати її під чесне слово не слід. Пообіцяти вона може що завгодно, а потрапить у воду, махне хвостом — тільки її й бачили. Спершу хай на ділі покаже, що служитиме вірою і правдою, а тоді вже й на волі погуляє. Тож, не розтискаючи пальців, старий звелів:

— Зроби мене молодим!

Щука, звична до царських почестей, була глибоко ображена дідовою брутальністю і вперлася:

— Спершу відпусти мене, а потім уже загадуй бажання.

— Ні, так діла не буде, — відрубав дід. — Або виконаєш те, що я тобі звелів, або поскачеш в окропі.

Бачить щука, що натрапила на впертого діда, який радше зварить з неї юшку, ніж поступиться бодай на макове зернятко, отож знехотя погодилась:

— Гаразд, діду, зроблю тебе молодим. Але дай слово, що опісля відпустиш.

— Даю слово, — бундючно, ніби був боярином, а не останнім злиднем, відповів дід.

Зрадувана щука махнула хвостом — і в одну мить на березі замість старого діда постав вісімнадцятирічний юнак: згорблена спина випросталась, тьмяні очі жваво заблищали — він завмер на якусь хвилю, а тоді заходився обмацувати своє дуже тіло, ніби бажаючи остаточно пересвідчитись, що це йому не сниться.

— Час і тобі дотримати слова, — нетерпляче вивела його із самозамилування щука. — Мене чекають важливіші справи, ніж вдоволення твоїх забаганок.

Але юнак, навіть після нагадування, зовсім не квапився кинути полонянку у воду.

— Добре, моє прохання ти виконала. Та раптом мені ще чогось заманеться...

— Ось тобі пищик, — зупинила його щука, яка дедалі більше переконувалася, що люди — то таке поріддя, від якого слід триматися найдалі. — Захочеш мене побачити — дмухни в нього, і я з'явлюся на твій поклик о будь-якій годині дня і ночі. Влаштовує?

— Цілком, — задоволено відповів юнак і сховав пищика до кишені. Потім, нарешті, кинув щуку у воду і заходився згортати сіть. Упоравшись із цією марудною роботою, завдав сіть на плечі й пішов додому.

Баба, звичайно, й не впізнала у ставному юнакові свого чоловіка. І тільки почувши його голос, нарешті признала того, з ким прожила щонайменше шістдесят років. Але тут-таки її переповнила чорна заздрість.

— Радієш? Думаєш, повернув собі молодість, то вже й розуму побільшало! Та як був ти дурнем, так ним і залишився. Бо якби мав хоч трохи клепок в голові, то передовсім подумав би, як кохатимешся з такою старою каргою, як я.

Лише після цих дошкульних слів юнак, який всю дорогу додому мріяв про жадану хвилю, коли залізе на дружину й почне порати її на повну міць, зрозумів, що вчинив величезну дурницю, зажадавши від щуки молодості лише для себе. Кинув він тоді сіть і побіг до річки. Геть захеканий, ніби за ним сто чортів гналися, став він на березі, видобув пищика й дмухнув у нього. Не минуло й хвилини, як з води вистромилася голова щуки.

— Чого тобі треба, діду? — запитала вона непривітно, бо через нього мусила відкласти свої нагальні царські справи.

Юнак, якого щуче «діду» шмагонуло, ніби різкою, роздратовано тупнув ногою.

— Щоб я більше не чув цього неподобства! — наказав владно, і в гадці не маючи пошанувати чарівницю. — А тепер слухай мою волю: негайно поверни молодість моїй старій!

— Уже повернула, — відповіла щука, яку лише придворне виховання стримало від того, щоб гідно відповісти нечемі. — Це все, чого ти хотів?

— Поки що все.

— Тоді йди собі з Богом!

По цих словах щука пірнула, а сповнений нетерплячки юнак поквапився додому. У перехнябленій хатині він застав дівчину, яка сновигала з кутка в куток, наводячи лад у геть занедбаному господарстві. Лише побачивши її тоненьку, мов тростина, постать, він відчув, що втрачає владу над собою. Ніби вихор, налетів на дівчину, підхопив на руки й поніс у хлів, де лежало кілька оберемків соломи. Дівчина, якій не завадило б підкинути трохи вроди, досить стримано зустріла його спроби вдертися молодцем у ті ворота, які бозна-коли востаннє відчинялися для нього. Та юнак був не з тих, хто відступається від задуманого на півдорозі. Поклавши норовисту дівку на бік, він задер їй одну ногу, на другу став колінами і таки запроторив небажаного гостя до світлиці, аби той порозкошував, скільки стане сили. Та от сили якраз і забракло. Чи то далася взнаки пісна юшка, чи то щука забула подбати про його чоловічу потугу, але його молодець дуже скоро запрагнув відпочинку. Не бажаючи з цим примиритися, юнак спробував втримати його у світлиці силоміць, та той і чути не хотів про те, щоб знову братися до роботи. Розгнівавшись на капосну плоть, юнак покинув дружину, яка відверто потішалася з того, що він більше хоче, аніж може, і знову подався до річки. Під холодним дощем і лютим вітром, що згинав де-

рева, він дістався берега і дмухнув у пищик. Цього разу щука довго не з'являлася, і юнак у розпачі подумав, що вона вже більш ніколи не припливе на його поклик. Та ось над водою заблищала її корона і почувся невдоволений голос:

— Ну чого тобі ще?

— Ти, здається, обіцяла, що виконаєш моє прохання о будь-якій годині дня і ночі, — нагадав чарівниці юнак, роздратований її неквапливістю.

— «Обіцяла, обіцяла!» — перекривила його щука. — Хто думав, що ти такий навіжений! Коли вже інших не шкода, то хоч про себе подумай.

— Зроби так, щоб я міг порати жінку цілу ніч без упину! — загадав юнак, трохи ніяковіючи перед щукою.

— Та вона ж не хоче, щоб її махали частіше, ніж раз на місяць, — заперечила зубаста королева.

— Мало чого вона не хоче! — вибухнув юнак.

— Я зроблю так, як ти хочеш, — байдужно мовила щука. — Але гляди, щоб тобі ж від цього гірше не було.

Та юнак і слухати її не хотів.

— Роби негайно, що я тобі звелів! Ач яка розумна знайшлася!

Роздратована такою непоштивістю, щука махнула хвостом і зникла. А юнак враз відчув, що його молодець знову повен сили й ладен податись у будь-яку шкоду, аби тільки втамувати жагу, що нуртувала у ньому, мов річка на порогах. Юнак не гаючись повернувся додому, розбуркав дружину, яка солодко спала, — і ну її порати, то з вигадкою, то просто, вкладаючи й на живіт, і на бік, і на спину. Бідолашна жінка, діставши за одну ту ніч стільки насолоди, що вистачило б на ціле життя, над ранок не витримала і втекла на горище. Юнак спробував дістати її і там, але вона завбачливо втягла за собою драбину, і він спіймав облизня. Така непоступливість розлютила його так, аж він ладен був і хату спалити, аби тільки викурити дружину з її схованки. Та коли він уже викрешував вогонь, щоб підпалити солому, йому нараз спало на думку завести собі гарем на манір турецького султана. А що щука могла втнути й не таке, то він уже вкотре подався до неї. Хитра дружина, яку цікавість штовхала дізнатися, куди він пішов, подалася слідом. Причаївшись за кущами, вона підслухала, як він викликав щуку й звелів їй побудувати йому палац і поселити в ньому десять одалісок. Щука, аби швидше спекатись набридливого прохача, швидко погодилась. І коли дружина повернулася додому, то поряд з убогою хатиною, в якій прожила важке своє життя, вона побачила розкішний палац. На його численних терасах весело щебетали десять вродливих жінок, які, наче мухи, кружляли навколо її чоловіка, — а той аж млів од щастя.

Від того дня дружина могла спати спокійно: чоловік наче геть забув про її існування. Здавалося, вона зрештою дістала те, чого прагнула, але жіноча душа влаштована так, що примириться з чим завгодно, та тільки не з гуртом привабливих суперниць. Спостерігаючи, як вони лащаться до її чоловіка, як палко його цілують, вона ладна була стерти їх на порох, аби тільки більш ніколи не чути млосних зойків, з якими вони по черзі віддавалися сластолюбному юнакові. Особливо нестерпно їй було бачити, як він бере їх у саду чи на терасах, ніби хизуючись своєю чоловічою силою і анітрохи не соромлячись очей тих, котрі чекали своєї черги. Ці сповнені первісної жаги любощі безжально нагадували їй, що її чуттєвість не йде ні в яке порівняння з шалом цих товстозадих кобилиць. І одного разу вона вирішила покінчити з ними назавжди. А що допомогти їй у цьому могла тільки щука, то, дочекавшись чергової оргії, вона викрала пищика й чимдуж побігла на берег річки. І, викликавши щуку, зі слізьми на очах звернулася до неї:

— Матінко-щуко, зроби так, щоб зникли ці кляті одаліски, а чоловік повернувся до мене.

Хитра щука, якій набридло слугувати таким примхливим і обмеженим істотам, як люди, розважливо відказала:

— Гаразд, я вволю твоє прохання, але тільки за умови, що ти віддаси мені пищика.

Жінка, засліплена ревнощами, була б згодна й пальця позбутися, не те що пищика. Не вагаючись, вона кинула його у воду. Щука махнула на прощання хвостом і зникла. А молода жінка, котра не встигла навіть усвідомити, яку дурницю вчинила, в одну мить перетворилася на стару немічну бабу. Вмиваючись гіркими сльозами, вона почовгала додому, де на неї біля вбогої хатини уже чекав сварливий дід, який віднині належав лише їй одній.

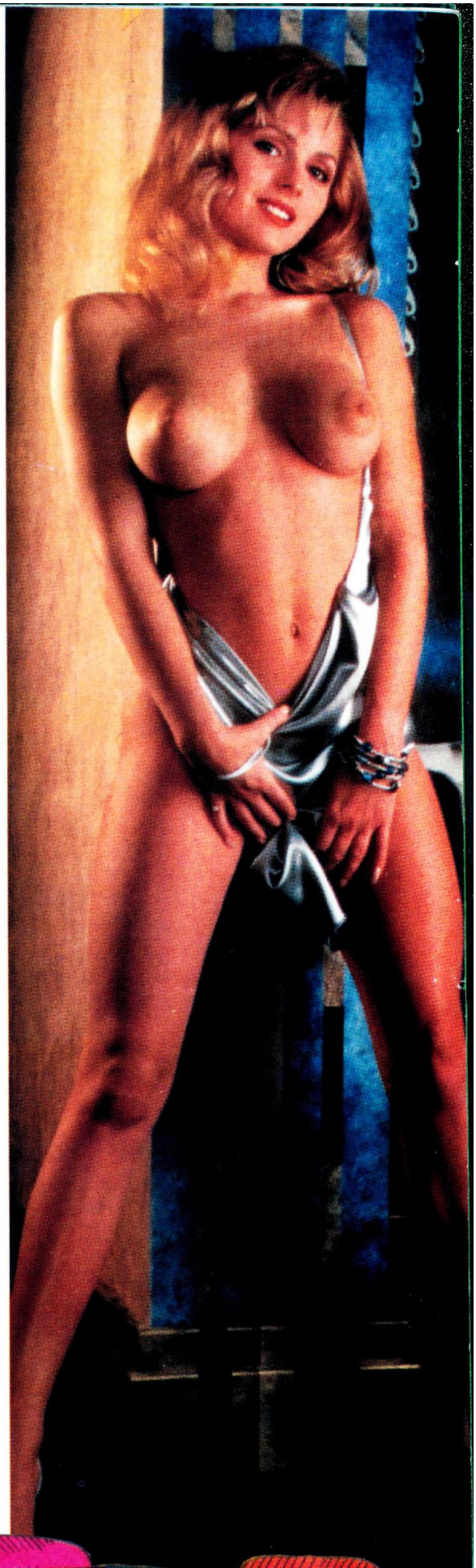

Малюнки С. Острова

ПРЯЖКА

Петро ФЕДОТЮК

Коли сиділа ЛЕСЯ чи стояла її зграбне кирпате дупеня завжди будило в ньому далеко не цнотливі задуми любила сідати йому на коліна і прутень реагував миттєво кам'янів вона мило шарілася під містечковий суржик ви мене вічно в краску вводите наосліп руки тицялися куди попадя і вона зістрибувала з уривистим подихом спідничка необережно підсмикувалася даючи йому оглянути майже все до біленької смужки трусиків і він ледве не доскочував оргазму як колись із сусідочкою ГАЛОЧКОЮ не перебігши якоїсь частки секунди щоб донести всередину зросив її привітний кущик що став умент таким під котрим сидить у дощ зайчик пізніше ще траплялися схожі колізії уже зумисні коли з ПЕРШОЮ НОННОЮ свідомо йшли на койтус інтеруптус і щедро полите її руно перетворювалося на глазуроване тістечко вона не поспішала митися бережучи в собі на собі його сліди такі картинки роїлися перед його збентеженим внутрішнім зором обсервував маленьку жіночу ніжку в туфельці із жовтою пряжкою тільки туфелька крутий підйом через штахети чоловічих ніг у переповненому вагоні метро присів і фокусував у погляді всі цьогонічні несповнені бажання а що там вище корольок сіпавка чи центрівка із сіпавкою кльово ззаду навіть можна летку-єньку танцювати цікаво під час зітхає зойкає чи стогне колись він ЛЕСІ перса цілував й вона повискувала вже від того можна б мати все що захотів стояли на самому краєчку схилу Дніпра і їм сигналили машини вони неначе очамріли чому не прислухався до анонімної дружньої поради імісіо пеніс вирізьбленої на ближньому стовбурі тим часом невисока повнява дамочка улипла в його лікоть затисла край бильця теплим животом рясна мабуть єврейка кущиста а НОННА довго не кінчала не тямила що воно таке і лише на четвертий місяць миючи підлогу о він любив спостерігати жінок у таких звабних нахилах куций подільчик дещо відкриває тоді в неї саме почалися місячні і він дурів од хоті з тахти дістався до неї долонею погладжував шовковисті півкулі на межі смаги і блідотіння доскочив пальцем під павутинку тканки і вона завмерла з ганчіркою мов лягава дослухаючись до його витинанок і раптом сіпнулася коліна в неї підломились ах тепер він уже знав як вводити її в спокусу а то вмовляєш цілі дві години уже б незайманочку знадив навіщо тільки себе трачу щоправда з долонь не губила і він здавав процес на самоплив чекав поки сама собі засуне роздивлялась бгала просила часом кінчити у руку я жінка одного разу дзуськи раз то раз і він давав їй змогу забалдіти лише коли вже сам спускав утретє чи вчетверте а ще була відома київська повія НАТАЛЯ і як йому набридало умовляти НОННУ в обідню перерву брав шампанське НАТАЛЯ ставила довгограючу і їм якраз стачало музики погратись дістала якось пачку знімків що тобі тут найбільше до смаку він показав на бублик рота а в ньому застряв добрячий шворень і вона тут же йому втілила ілюстрацію в життя він попросив ті фоточки додому розважав НОННУ рука його своїм звичаєм лежала в неї поміж стегон і на тому самому епізоді в неї враз навально змокло який наїв а зрозумів що вабить порядних жінок але не вельми множив варіанти хіба раз для проби стояка й пантеркою ну й ще зачем ты плачешь подо мной надо мной виправляла вона а ну якщо ти так хочеш під нею солодка у неї була мандуся та не х... єдиним там уже йшлося до розлучення і він зібрався за три місяці до остаточного розриву пізно вночі кидати її вона упала перед ним на коліна просити лишитись він поспішав і не дуже ретельно защепнув штани вона дістала зацілувала і все вийшло так хутко що він здивувався рясноті перлів на її устах в коханні губи наче у сметані ця птаха щойно випурхнула з рук єдиний раз він випустив крім ЛЕСІ нечіпану бо не

Фото Олександра Бойка

піднявся вона соромилась чи не вміла заохотити рукою підмогти собі тоді він не одважився хоч таке в думці й жевріло це було здається сімдесят другого року взимку в привокзальному скверику ТАМАРА напустила йому повну жменю слизу ще дві жінки були в його житті ОЛЯ і ТЕТЯНА щедрі на змазку навіть порскали по-чоловічому він аж чудувався це його заводило а по слизькому куди краще ніж по сухому багаті секретом як правило мультиоргастки хоч не обов'язково не дуже мокра ЖЕНЯ мала за його раз своїх сім-вісім як і ТРЕТЯ НАТАЛЯ правда у НАТАЛІ така вузісінька, що без дитячого крему все одно нічого не ладналося а ще як насмокчеться то дучка мов у голці вушко а ВАЛЯ любила петропустощі він гадав що винайшов новий спосіб заперпендикуляриш їй ноги і трусиш тими ногами всі жінки люблять петропустощі а це виявляється описаний у літературі спосіб під назвою квадрат таки єврейка збоку неприємно зігрітий теплом піхви цієї випадкової притиснутої при вході пасажирки він все ж терпів і хоч збивала його із стежечки до тої ніжки у туфельці із золотавою пряжкою яка вже посмикувалася все далі уявляв що там за п'ята побачив би одразу взнав би темперамент тоненька кісточка вища кляса а розтоптана бульбувата ширпотреб СЛАВА бідкається що забувається глянути перед тим і згадує звіряє вже після того вище колін стегно трикутник рудий каштановий чи чорний там зачіска теж важить доглянута заводить більше це добре знають куртизанки о як його наснажував охайний золотистий кущик з осердям ніжних мовби дитячих вуст в ЛЄНКИ трохи переповнює туфельку як здоба що вибігає ще молоко так закипівши така нога була у НОННИ нехай їй грець колись він був мастак кінчав підряд і без виймання то якось вислизнув по першім разі із незламним і терся й чухав НОННІ скраю і раптом заблукав о сказала вона тобі не здається що ти помилився а що хіба нічого а так можна якщо хочеться то чому б і ні але тобі не буде потім бридко бридко йому не бувало ще правда як тільки починав учитися ходити по дівчатах здається ЗОЯ давала стоя начальнику конвоя так любила і стоя і в уста працюєш над нею у поті чола і вона зненацька каже дай мені в губи після того він гидував її цілувати але вона була йому мила і часом навіть коли охляне таке цілуваннячко збуджувало більше ніж коли б він лизькав її там пізніше завагітніла від когось і десь ділася у меня подружки горе забеременела в рот вперше він чоломкнув туди п'ятнадцятирічну ЛЮДОЧКУ вони обоє хотіли і знали чого але не вміли вона прикинулася сонною щоб йому спідручніш було її взяти а він заплутався у її галантереї перелякався чи не розкаже мамі коли дівчинка підросла то спеціально приїхала розшукала його щоб дати так само як ВАЛЯ-ДВА о то теж був мед подумки почав загинати пальці рахуючи з ким було дуже добре в ЛАРИСИ така гаряча що тільки встромиш і вже готовий а в тієї МАЙОРШІ З ОВРУЧА чомусь нецікава і в тієї СТОМАТОЛОГИНІ З ЖИТОМИРА холодна гума практично якщо підійти з розумом доведеш до кипіння кожну СВІТИК каже вам нікого не треба гвалтувати ви й снігову королеву запалите ця СВІТИК якій він поламав у новорічну ніч і йому теж не обійшлося без жертви нетерпеливився й обірвав уздечку тепер там маленька бубка то СВІТИК каже що навіть краще він хотів би спробувати з ЛЕСЕЮ щоб перевірити різні точки зору РИТА колись цілувала натертого до червоного жару на смак він зараз мов маленька ранка але чому маленька зібрати колись би всіх підбічниць і влаштувати сеанс одночасної гри цікаво на скількох би його вистачило взагалі ці колективні злягання коли ти один а їх більше ніж одна примножують спромогу почуваєшся бугаєм у стаді він підвів голову і глянув на ту котра терлася об його руку животом йому здалося там уже звогчіло та не крутися ти скількох би з цих пасажирок він захотів колись практично хтів би й зміг кожну другу тепер одну-дві на вагон перебірливий став просто зносився але та ніжка в туфельці з пряжкою що нагадує формою піхву буває такий стан кожен отвір нагадує тобі піхву вона вже б'є тією ніжкою як кізка нетерпеливиться чогось так само П'ЯТА ЛЮБА від хотячки казала гранд всуваєш сильно й водночас делікатно а вони шанують силу а делікатність не всі медсестричка ОТА ЯК ЇЇ вже й забув просила незрідка згвалтуй мене згвалтуй що я по-твоєму роблю ні ти зроби це грубо і він їй таки показав як це робиться вона хихотіла о вже до самісінького серця він зараз вистримне через вуха там теж зона ерогенна чомусь усі вони страшенно люблять смоктати тільки декотрі застерігають не кінчай звісно це їх передусім заводить а крім того смоктальний рефлекс у них зроджується біля материної груді і це мовби немовлятська ностальгія це краще за пиво на похмілля ніякий банан з ним не зрівняється як каже СВІТИК ЛЕСЮ вже час брати бо плід може перезріти хоч у неї і є кому але ще ніколи не заважало поділитися з ближнім згадай як РИТКА закохалася у свого західняка і при тобі освідчувалася йому по телефону правда вже після вишуканого мінету сидить гола на підлозі на животі у неї і на цицях цвітуть гвоздички твоїх засосів мінет вона не вважала зрадою а вже під час цього розщедрювалася якщо хочеш то можеш і туди ти хочеш що я по-твоєму кам'яна скіфська баба проглинає всього до кінця така класна сосюра тобі двоє водночас смоктали не знаю чи це технічно можливо колись я приведу тобі свою ЖАННУ побачиш або можеш межи циці чи тобі це не подобається мені все подобається з тобою і якби я при тобі з кимось ну це вже було б справжнісіньке блядство о блядство а коли ти при мені ВІРОНЬКУ то не було блядство бо ж ти сама її запропонувала не любила слова давати лінгвістичний нонсенс коли у рот то брати туди то вже давати хіба це я даю це ти мені даєш а я беру є що брати треба виходити ледь не проїхав зупинку і йому тепер відкрилася не тільки нога у туфельці із жовтою пряжкою ще й довга спідниця з довгим розрізом і блузочка у крапинку з мереживним рукавом дівчина виходила лизати морозиво вертким язичком так дражнила його бувало ЛЕСЯ пам'ятаєш як у поїзді стояв у купе не було нікого крім вас двох й ІННА язичком ти стягнув з неї трусики й впхнув собі в кишеню штанів вона кінчила хутко наче муха поїзд уже рушав і ти вискочив на ходу і тільки тоді згадав, що залишив ІННУ без трусів і цілий день думав як вона там з голою пісею мабуть хтось підглядає ревнував і хотів а сам колись теж підглядав за русявою акселераткою в поліклініці мало того що без трусів то ще й розставилася наче запрошувала в гості охайно підголена лише тіль-тіль затінена щілина видно любить і доглядає свою цяцю тоді він клав на ніч ті трусики під подушку коли просинався від нестерпних снів то нюхав і цілував їх третьої ночі одурів і кінчив туди і то був кайф ще раніше він мав колекцію трусиків але ВАЛЯ-СІМ була дуже ревнива і натрапивши на них запідозрила що це він уже коли з нею довелося викинути в сміттєпровід а ще презерватив під ліжком він не любив з презервативом але трапляються експромтерші що не дають як не одягнешся то про всяк випадок тримав і як він туди завалився теща полізла до нього в кишеню знайшла подаровані тійтом блек деки і підбурювала дочку глянь що він із собою носить мудра доця стала на його захист і добре що носить я можу бути спокійна що не підчеплю а він тоді ледь-ледь не напоровся у тієї ж таки повії НАТАЛІ його товариш упіймав хоч і гонорейка як то кажуть легкий нежить та все одно нічого доброго скоріше б уже стати імпотентом скільки дозвілля з'явилося б о у неї легенький туманець постмінетні як у ЛІНИ очі морозиво капнуло на пряжку і що про неї люди подумають та звісно що сусідка дуже любить це діло ліжко рипить півночі треба буде їй натякнути як тільки чоловік поїде у відрядження чи догнати ту з пряжкою сказати хай витреться а ЛЕСЮ настромлю елементарно мов ото прибиральник смітину-папірець дрючком зі цвяхом на кінці пронизливий біль перетнув йому груднину одлунив під лопаткою похитнувшись він виступив з вагона й одразу впав люд поспішав і через нього квапливо переступали стрункі засмаглі й повні жіночі ніжки які він так жадав й останнє що він ще доп'яв згасаючим поглядом був бежевий розпоротий шов трико і темінь жаскої ущелини куди і висотався його дух

ЧИ СХИЛЬНІ ВИ ДО ІМПОТЕНЦІЇ?

Це допоможе з'ясувати невеличкий тест для чоловіків. Виберіть одну із запропонованих відповідей на запитання, а потім підрахуйте кількість набраних очок.

1. Коли ви розпочали статеве життя?
А. До 17 років — 6
Б. Від 17 до 19 — 10
В. Від 20 до 22 — 4
Г. Пізніше (або ще не розпочав) — 0

2. Повернувшись додому після важкого дня, ви зазвичай:
А. Одразу лягаєте спати — 5
Б. Дивитесь за вечерею телевізор — 0
В. Здійснюєте невеличку прогулянку перед сном — 10
Г. Запрошуєте друзів і знайомих на кухоль пива — 1.

3. Ви палите?
А. Ні — 8
Б. Зрідка, за компанію або коли дуже хвилююся — 4
В. Постійно, але менше, ніж пачку на день — 5
Г. Вважаю за нормальне викурювати дві-три пачки щодня — 10

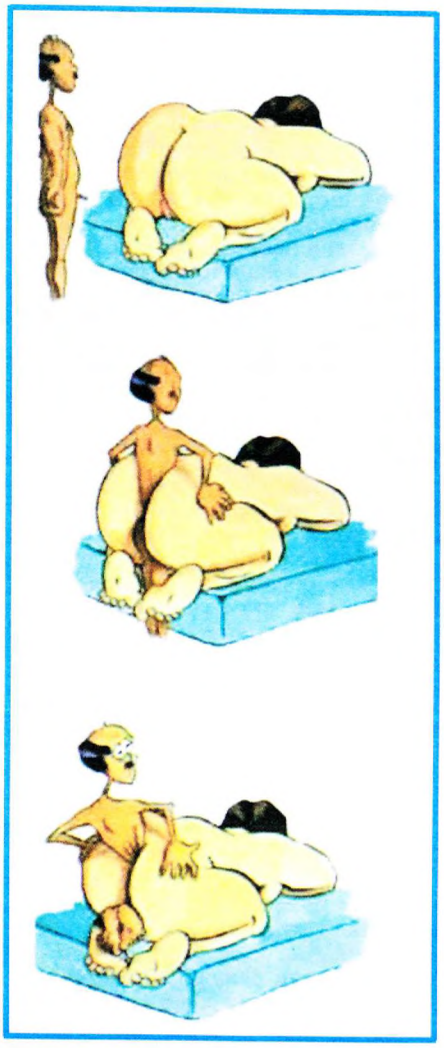

Малюнки з Інтернету

4. Збираючись на вечірку до незнайомої компанії, чи очікуєте ви на зустріч з чарівною незнайомкою?
А. Найчастіше — ні — 0
Б. Так, але мрії збуваються рідко — 3
В. Час від часу такі зустрічі справді трапляються — 9
Г. Не лише очікую — у мене все заздалегідь передбачено для приємного продовження вечора — 10

5. Чи закохувалися ви з першого погляду?
А. Це неможливо — 1
Б. На жаль, ще ні — 0
В. Траплялося, але зрідка — 7
Г. А що, буває якось інакше? — 10

6. Ви часто думаєте про старість?
А. Ніколи — 10
Б. Зрідка — 7
В. Часто — 3
Г. Постійно — 0

7. Часто перед інтимною зустріччю ви побоюєтеся, що будете в ліжку не на висоті?
А. Ніколи — 10
Б. Зрідка — 8
В. Часто — 2
Г. Завжди — 0

8. Чи були ви одружені і якщо так, то скільки разів?
А. Поки що не жонатий — 5
Б. Одружений і щасливий донині — 2
В. Шлюб закінчився розлученням—2
Г. Одружений не вперше і думаю, що цей шлюб не останній — 10.

ПІДСУМКИ

Менше 10. Складається враження, що вам байдуже, як справи з вашим інтимним здоров'ям. Проте жартувати з такими речами не слід. Радимо звернутися за консультацією до лікаря-сексолога.

11—40. Поки що все добре, проте з психологічної точки зору наявні деякі ознаки зниження потенції. Варто заздалегідь вжити заходів.

41—70. Можете не хвилюватися — протягом найближчих років чоловіча сила вас не полишить.

Понад 70. Роззирніться навколо: окрім об'єктів вашої сексуальної уваги існує багато інших цікавих речей. Не варто занадто зосереджуватися на інтимі: врешті-решт сексуальна нестриманість може з вами жорстоко пожартувати, позбавивши того, що ви найбільше любите.

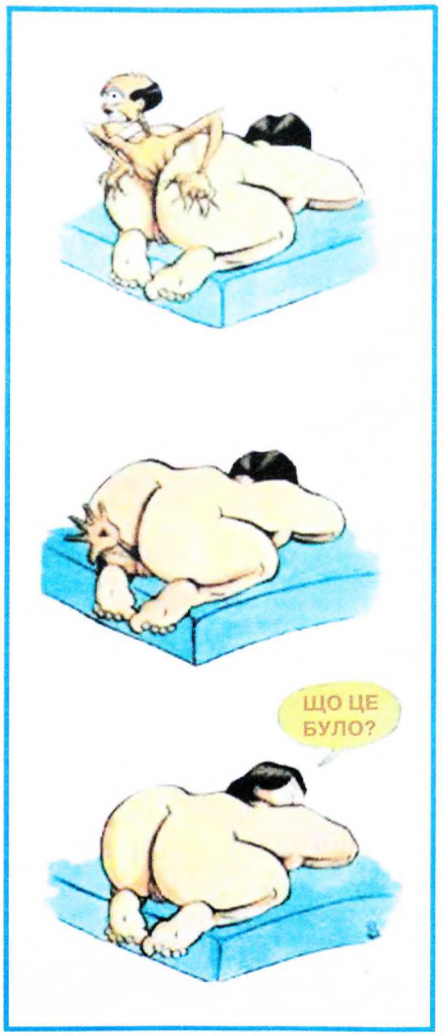

СТАТЕВИЙ ГІГАНТ

Йде жінка по пляжу. Коли бачить: лежить на пісочку чоловік, а під плавками в нього бугриться не менше, ніж на 25 сантиметрів. Спокусилася, небога, швиденько сходила до ларька, узяла пляшку — та й до чолов'яги знайомитися.

Той аж ніяк не здивувався. Відкоркував пляшку, налив собі гранчака і хвацьки випив. А потім поліз до плавок, дістав звідти величезного огірка — та й заходився закушувати.

Жінка з обуренням:

— Ти що, дурень?

Чоловік із задоволенням:

— Дурень чи ні, а стаканів п'ять на день маю!

ХТО ГРАЄ В ХОКЕЙ

Маленький син запитує в батька:

— Тату, а чому у футболістів труси короткі, а у хокеїстів — довгі?

— Тому що в хокей грають справжні мужчини!

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ
ЕРОТИКИ

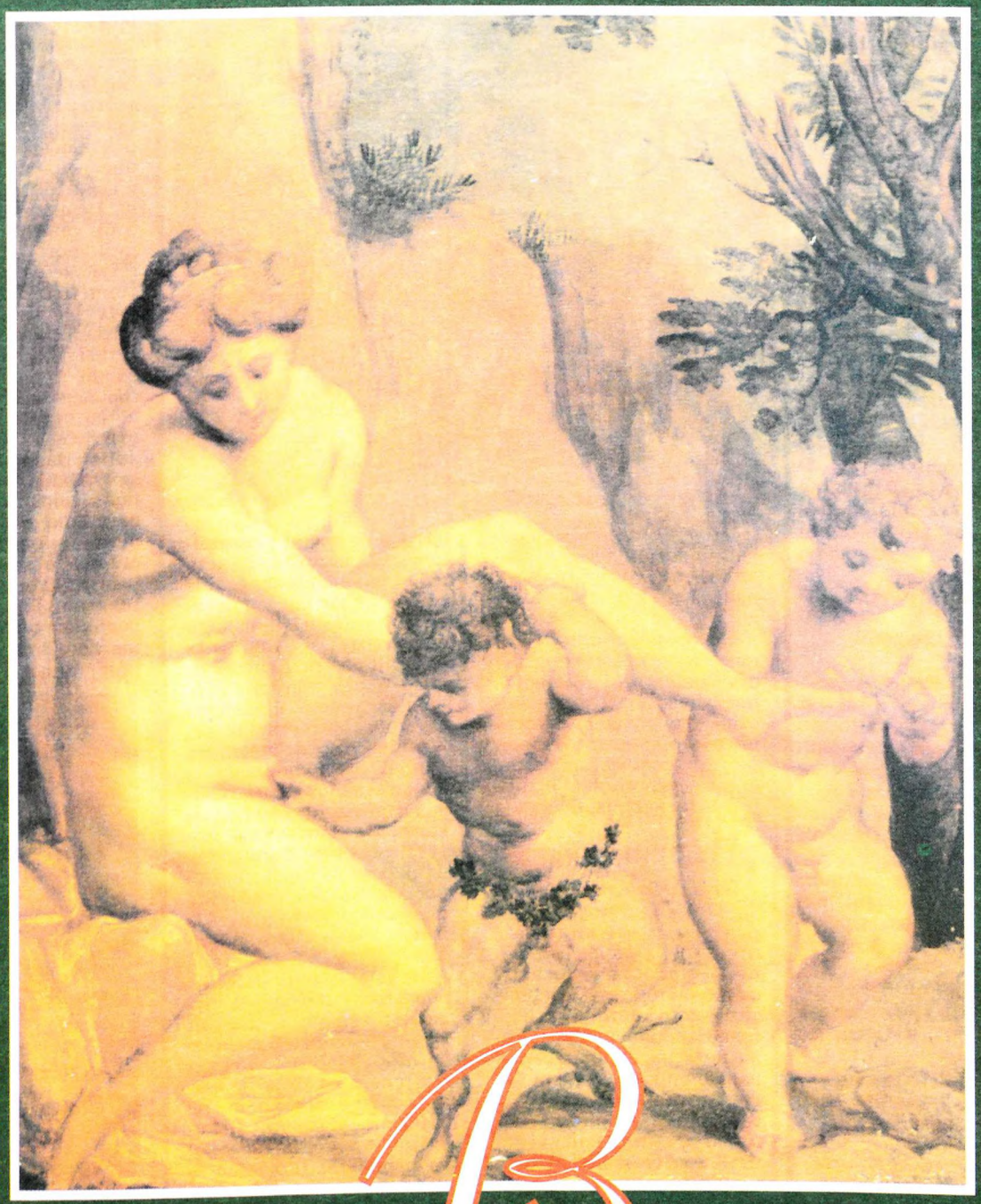

ВЕНЕРА. Невідомий голландський художник, XVII ст.

В

Ваалам

— біблійний герой, віщун. Народився і жив у Месопотамії за часів, коли ізраїльтяни подорожували з Єгипту в землю обітовану. Прославився не лише завдяки тому, що мав надзвичайно вперту ослицю. Аби догодити моавському цареві Валаку в його боротьбі проти Ізраїлю, порадив йому розбестити ізраїльтян і підірвати їхні сили за допомогою жінок.

Ваал-пеор

— язицьке божество, що йому поклонялися в Пеорі (Близький Схід). Служіння і свята на честь Ваала супроводжувалися любовними оргіями, під час яких, згідно з Біблією, жінки та дівиці жертвували свою доброчесність і цноту. Певний час цьому божеству поклонялися й ізраїльтяни (Осії, 9, 10).

Юліус Шнорр фон Карольсфельд. Ангел перепиняє шлях ВААЛАМУ

Втомлені табірним життям чоловіки легко дозволили себе спокусити. Ще б пак: моавські жінки служили богові Ваалу-Пеору найбезсоромнішим чином. Через храмову розпусту ізраїльтяни схилилися поступово до ідолопоклонства. Отже, Ваалам уперше в історії людства використав розпусних жінок для досягнення політичних і військових цілей.

Вавілонська блудниця

— таким найменням характеризують нині розпусниць серед розпусниць. Що ж до мешканок стародавнього месопотамського міста — це не є цілком справедливим. Адже не менш старанно, ніж вавілонянки, служили богині кохання і холдейки, і сарацинки, і сірійки, і фінікійки, й інші їхні сучасниці. Але саме про вавілонянок залишив свої свідчення батько історії Геродот, тим самим увічнивши їх як найпалкіших учасниць релігійної проституції:

«Дівчата Вавілона були зобов'язані один раз у житті у храмі Мілітти віддатися за гроші чужоземцеві. Вельможні жінки, які пишалися своїм багатством, не хотіли змішуватися з іншими і приїздили до храму у закритих колісницях. Вони зупинялися перед храмом, оточені великою кількістю слуг, які оберігали їх від жерців. Проте більшість жінок залишалася з вінками із квітів на головах в алеях, що оточували храм. За допомогою мотузків алеї ці поділялися на окремі ділянки, якими прогулювалися чужоземці й вибирали собі котрусь із жінок. Якщо жінка зайняла тут місце, вона не сміла йти звідси раніше, ніж віддасться котромусь чужоземцеві; той дає їй гроші, кажучи: «Я визнаю богиню Мілітту». Хоч би яка скромна була запропонована ним сума, він не отримає відмови; закон захищає його, бо це золото священне. Вона йде за першим, хто кине їй гроші, бо відмовитися не має права. Віддавши таким чином данину богині, жінка йде геть і після цього ні обіцянки, ні найкоштовніші дари не здатні примусити її знову віддатися чужоземцеві. Вродливі й стрункі жінки залишаються в храмі недовго, а некрасиві перебувають там тривалий час, адже не можуть виконати вимоги закону. Трапляється навіть, що жінки живуть там упродовж трьох і чотирьох років!»

Храм Мілітти у Вавілоні незабаром перестав уміщувати всіх прихильників богині. Але неподалік храму була велика площа з басейнами, гаями, садами — і саме вона стала центром проституції.

Священна проституція дуже зіпсувала мораль у Вавілоні. Усе величезне місто з кількамільйонним населенням поринуло у нечувану розпусту. Ось що писав про це Квінт Курцій у своїй «Історії Олександра Великого»: «Не можна собі уявити нічого розпуснішого за цей народ; не може бути більшої витонченості в мистецтві утіх і сластолюбства. Батьки і матері мирилися з тим, що їхні доньки за гроші продавали гостям свої пестощі, чоловіки спокійно ставилися до проституювання своїх дружин. Вавілонянки були занурені в пиятику і всі пов'язані з нею безчинства. Жінки під час бенкетів знімали одяг, поступово оголюючи своє тіло, й нарешті залишалися зовсім голими. І так розпусно поводилися не публічні жінки, а найзнатніші пані та їхні доньки».

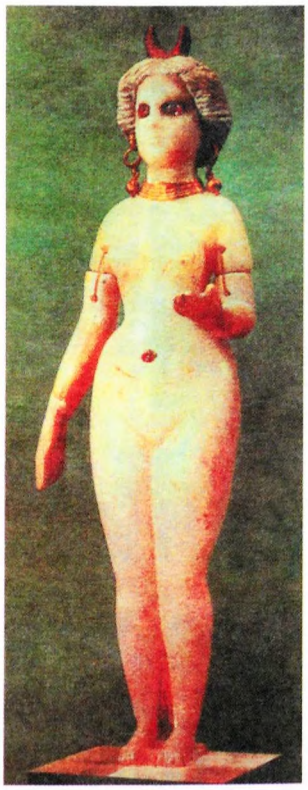

Богиня кохання. ВАВІЛОН, III—II тисячоліття до н.е.

Вавілоно-ассирійська література

— література на аккадській мові, якою говорили у Вавілоні та Ассирії (територія сучасного Іраку) наприкінці III — початку II тисячоліття до н.е. Писемність тоді існувала у вигляді спочатку піктографії, а потім — клинопису на глиняних плитках. До наших часів дійшли тексти, що розповідають про діяння богів, героїв, царів, знайомлять з тогочасним побутом. Але поряд із літературою культовою, канонічною та навчальною існувала і світська. Зокрема, зберігся каталог любовних пісень кінця II тисячоліття до н.е., перші рядки яких свідчать про те, що ці древні народи були досить відверті в оспівуванні інтимних почуттів: «Йди геть, сон, я обніму коханого!», «Твоє кохання, пане мій, — духмяність кедра...», «О, прийди, коханий!» і т.ін. На жаль, повних текстів цих творів ми не знаємо. Проте є змога познайомитися з поетичним діалогом двох закоханих «Облиш докори!..», створеним на початку II тисячоліття до н.е., який свідчить, що любовні мотиви у вавілоно-ассирійській літературі не були випадковими.

ОБЛИШ ДОКОРИ!..
(Уривок)

«Я обійму його,
я його зацілую,
Я на нього дивлюсь
й надивитись не можу!
Зумію здолати
я наклепниць лихих.
Сумирно прийду
до жаданого,
Коли завоюю
Ніч нашого кохання
[.....]»
III
«[.....]
Як вони торочать
тобі постійно:
Не одна в мене ти, є й інші!
Так, любов я забрав,
і її не вернути!
Я відвернувся
від твого тіла!
На тисячу світів
віддалив свої стегна!»
«Я шукаю твоєї хоті!
Пане мій,
я чекаю кохання!»

Переклад з аккадської

Ваганти

— мандрівні ченці, студенти, школярі у Німеччині, Франції, Англії та Північній Італії XI—XIV століть — автори вільнодумної, почасти баламутної, життєлюбної поезії, яку вони творили на противагу ідеалам ортодоксальної церкви та феодальної моралі. Ваганти писали вірші латинською мовою, прославляючи всілякі земні радощі, вино, жінок; вони зважувалися навіть на пародіювання канонічних текстів та католицьких ритуалів («Євангеліє від Марка Срібла»), за що були засуджені в ряді соборних актів церкви як окрема секта. Найбільшими здобутками вагантів, окрім «Кембріджських пісень», творів В.Шатільйонського (бл. 1135—1200), вважається збірка ліричних, еротичних, сатиричних і дидактичних віршів «Carmina burana», складена на початку XIII ст. і видана 1847р. Шлемелем. Саме до неї належить «Храм Венери», який є алегоричним описом будинку розпусти з натяком на звичаї давньоримських храмів цієї богині.

ХРАМ ВЕНЕРИ
(Уривок)

...Порух милої руки —
й діви наче згинули,
Я лишився сам на сам
з ніжною богинею,
Її голос, мов той мед,
слухаю і знаю,
Що на ложі посланім
ми зазнаєм раю.

І вона, позбувшись шат,
преді мною стала,
І зорінням голизни
вся вона сіяла,
І простерла на одрі
сластолюбне тіло,
Щоб моєї плоті шал
увібрати вміло.

Накохавшись, встали ми,
викупатись раді:
Джерело кришталне б'є
в Божім вертограді.
В омовінні тому є
щось від обновляння,
Втоми й млості
з наших тіл
щире вимивання.

Та омившись, я відчув,
як ослабло тіло
В тих трудах, що ми удвох
солодко творили;
Й у Венери я спитав,
щоб напевне знати:
«Хочу їсти, хочу пить —
є щось пожувати?»

Таці винесли, на них —
качки, гуси, кури —
Незліченні дари
матінки-натури;
Винограду, пирогів
щедро відміряєм —
Так з Венерою удвох
ми собі й гуляєм...

Переклад
Сергій ЧИРКОВ

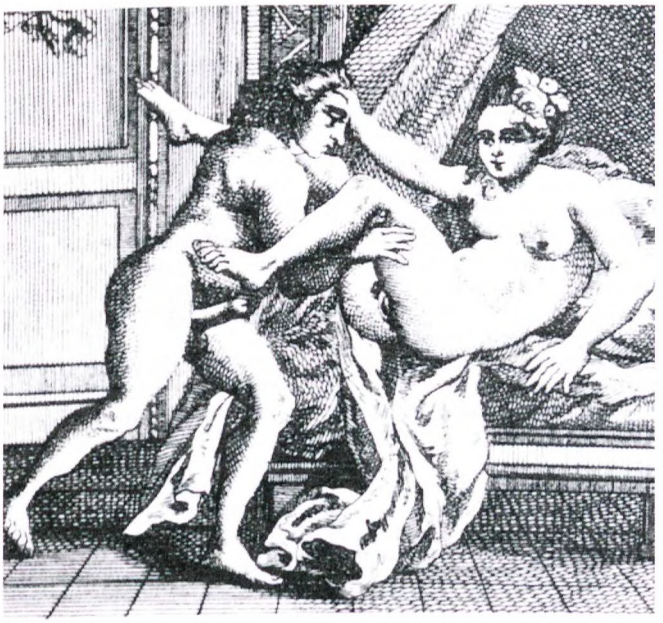

Анонім. Книжкова ілюстрація, 1680

Вагінов Костянтин (1899—1934)

Народився в обрусілій німецькій сім'ї. Його батько, Костянтин Ватенгейм, був жандармським офіцером. Навчався майбутній письменник у відомій демократичними традиціями гімназії Я.Гуревича, потім — на юридичному факультеті Петроградського університету, звідки був мобілізований до Червоної Армії. Повернувшись 1921 року до північної столиці, закінчив Інститут історії мистецтв.

Залишив після себе чотири книжки поезій та чотири романи. Головна тема творчості — життя ленінградської інтелігенції 20-х років, поєднання високої духовності з повсякденністю в усіх його проявах. Проза К.Вагінова пронизана еротичністю, такою ж мірою, як і саме буття, а її естетика сформована під впливом давньої французької та латинської літератур, які письменник вивчав у оригіналі.

ФІЛОСОФІЯ АСФОДЕЛІЄВА
(Розділ V з роману «Козлина пісня»)

— Дивний цей Тептьолкін, — теревенили панянки, йдучи Кірочною вулицею. — Дівич, напевне.

— Оженити його треба, бо пропаде нізащо. Хочеш, я його за тебе віддам заміж? — подумавши, засміялася Марія Петрівна Далматова. — Буде тобі він ніжки цілувати, працювати на тебе, наче віл, а ти — у ліжку, вічно без білизни лежати й романи перегортати.

— Я хочу кохання, щоб усюди квіти зоріли, щоб світ для мене прояснів. Бо чортзна-що навколо, — зітхнула Наталка.

— Нічого, гульнемо сьогодні, почитають нам віршики, пригостять вином, цілуватимуть, — розсміялася Муся.

— Але ж вони пройдисвіти, — перервала її сміх Наталя.

— Байдуже, — пирснула Муся. — Якщо хто

почне лізти по-справжньому, я шпильку увіткну куди трапиться, швидко відстане. — Вона витягла й насправді показала зламану шпильку для капелюшка.

— Лише заради тебе йду, — заявила Наталка. — А ти впевнена, що це безпечно?

— Дурниці, якщо почне приставати, дай під живіт кулаком — дасть спокій, де він дінеться.

Вони увійшли до під'їзду. Двері їм відчинив Свічин.

— Ну що, дівчата, прийшли, — посміхнувся він і запалив. — Весела буде вечірка.

За ним з'явився Асфоделієв, поголений, із змоченими одеколоном руками, у візитці, у сяючому пенсне; він повагом, неспішно привітався, спитав, чи гуляли вони сьогодні у Літньому саду, чи не написали нових віршів.

Усі четверо увійшли до кімнати.

Схожий на мумію чоловік підвівся, війнувши довгим волоссям, уклонився здаля.

— Ось наш друг Кокоша Шляпкін, — відрекомендував його Свічин, — поет, музикант, художник, навколосвітній мандрівник. Ревоюційні сцени з глини ліпить — пройдисвіт жахливий.

Суб'єкт посміхнувся.

За Мусею став упадати Асфоделієв, за Наталкою — Свічин. Кокоша підсідав то до одних, то до інших і, напевне, нудьгував.

Після вечері універсальний артист Кокоша сів за піаніно, почав імпровізувати. У сусідній кімнаті Асфоделієв, шукаючи найтемніший куток, затягнув Мусю на диван. Муся, розімліла від випитого вина, дозволяла йому водити губами по руці, цілувати потилицю, але руки його відстороняла, підборіддя відштовхувала.

Тоді Асфоделієв спробував на неї вплинути філософією.

— На якого біса вам дівочість, — шепотів він, притискаючи її до себе і коливаючи жирним продовженням своєї спини, — чи вас приваблюють міщанські чесноти? Ні, ні, я пропоную вам казкове життя богеми, справді аристократичне життя.

І товстун упустив пенсне.

— Дівчина — жовторотий горобець, — продовжував він свої маніпуляції, — від неї пахтить булкою; жінка — це квітка, це духмяність. Сім'я — це міщанство, це — штопання панчіх, це — кухня. — Рука його посунулась далі, але її зупинили. — Ми, поети, — перевалився Асфоделієв на другий бік, — духовна аристократія, поетці потрібні переживання. Як ви збираєтеся писати вірші, не пізнавши чоловіка?

У цей час Свічин протягнув через кімнату хихикаючу Наталку. Вона була геть сп'янілою, голова її звісилася набік, вона прикривала рота рукою, її нудило. Він провів її до вбиральні й почав походжати збуджено під верима. Потім відвів її до віддаленої кімнати, опустив на ліжко.

— Нехай добре проспиться.

Скинув черевики, поставив їх акуратно біля ліжка.

Затиснув їй рота рукою, вона силилася скинути його із себе, але не могла. Крізь руку вона плакала і бачила світло лампи.

Він сів на краю ліжка віддихатися. Наталка підняла свою голову, помацала груди, подивилася на його спину, відкинулась і заплакала. Він обернувся, радісно поплескав її й сказав:

— Чи не однаково — рано чи пізно.

— Як твої справи? — заходячи до вітальні, спитав він Асфоделієва.

Той сидів набурмосений. Муся засміялася.

Він відвів Асфоделієва до вікна.

— Ти дурень, — сказав він. — А де пройдисвіт Кокоша?

— Пішов давно, набридло йому чекати.

— Дурень твій Кокоша, зараз би до спальні пішов, доки дівчина не прочумалася. Казав я йому, щоб почекав.

— Я піду туди, — сказав Асфоделієв, посміхнувся тлустим обличчям, поправив пенсне і вийшов.

Свічин підійшов до Мусі.

— Де Наталка? — запитала вона, намагаючись піднятися.

Та Свічин утримав її за руки.

— Вона зараз прийде.

Муся зрозуміла і розізлилася на подругу.

«Дурна», — подумала вона й сіла.

Свічин також сів і почав укоськувати її.

— Де Наталка? — знову повторила вона. Підвелася, щоб іти її шукати.

З дверей вийшов, посміхаючись, Асфоделієв.

— Ваша Наталка п'яна в дим, вона зараз прийде.

За вікном вставало сонце. Подруги, не попрощавшись, вийшли.

Переклад з російської

Акварель невідомого художника. Париж, 1920-і рр.

З ПАСІКИ ДІДА АНДРІЯ

ОД ЛЮБОВІ

Тоді ти плакала,
і дощ шумів сердито,
Але замовкло все —
і тихо стало скрізь.
Після дощу гостріше пахнуть квіти.
Люблю тебе ще більше після сліз.

Володимир Сосюра

Таня була весела, як райдуга після дощика. Веселий був і вишневий садочок, ще й солов'їв налетіло, як у весільний день. Таня зустріла мене, коли я йшов з поля через її обійстя.

— Чого така весела, Таню?

— А ти мене бачив сумною?

— Авжеж, бачив, коли ховали твого тата.

— На похороні всі сумні, навіть дерева... Ввійдімо до мене в хату, щоб чоловічим духом запахло.

— Хіба твоїм чоловіком не пахне?

— Вже три тижні, як похолоднішало в хаті.

— Десь поїхав твій Сергій, чи що? Приїде!

— О, це вже ні!

— Чому так?

— Розлучилася я, Грицю.

— Я й не чув.

— Хіба про таке розголошують. Почав він був щодня пити і рано, і ввечері. Тиждень прошу: перестань... «Дивись, — кажу — он Гриць зовсім не п'є...» — Другий тиждень прошу, а він ще гірше!

— Сварилися? Мерзили одне одного?

— Хіба треба сваритися? Питала, чому п'є, а він каже: «Не зійшлись характерами». «Коли щодня п'єш, то вже й не зійдемось! — кажу. — Забирай свої папери, речі, йди шукай іншого характеру!»

— І пішов тихо?

— Як вутка у воду. Годі про нього, пішов, то й пішов, десь біля буфету валяється. Не бійся нікого, ходімо до хати, коли хочеш... Почуєш, як бузок пахне.

— Бузок теж чоловічого роду.

Засміялася, торкнувшись моєї руки.

У хаті справді краще було, ніж тоді, коли вона дівувала: пах свіжоналаманий бузок, сяяли засклені фотокартки, перед новою іконою Божої Матері горіла лампада.

— Ти віриш у Бога? — питаю мимоволі.

— Я вже, Грицю, у все вірю, навіть повірила, що ти увійдеш до моєї хати.

Мовчки поставила на застелений сніжно-білою скатеркою стіл вінегрет, смаженю. Глипнула у вікно, а я питаю:

— Не боїшся?

— Чого?

— Що до розведеної парубок прийшов.

Вона похитала головою, а я обняв її і поцілував.

— Годі, — сказала вона, — запахло справжнім чоловічим духом. Сідаймо вечеряти!

Я не зводив очей з її вже засмаглого обличчя, з її променистих очей. Вона солодко повела бровою, і ми, обнявшись, впали на ліжко, з неї злетіла легка сукенка, і побачив я Таню такою, як її мати на світ народила. Липли мої руки до її пругких грудей, очі паслися на лоні. Потім війнуло думкою: «Груди почекають, Таня назавше буде зі мною»... Я стримувався пірнути в неї, вперше дивився, яке волоссячко довкола вабливої щілини, звідки почали рости ноги.

«Це все для мене навік», — тішила мене думка.

Розводив я податливі губи і таки пірнув, і була мені вільна дорога, тремтливо й тіснувато, манливо і солодко.

Глипнув я на розпашіле Танине обличчя, а вона плаче. Намагаюсь якнайжагучіше догодити їй і собі, та питаю:

— Чого ти плачеш, кохана?

— Я ніколи не плакала, навіть сердилась.

— А зараз чому?

— Од щирої любові до тебе, Грицю.

А надворі було тихо, вже місячно. Соловейко витьохкував і мені, і Тані, і вишневому садочку.

Андрій М'ястківський

КУПИ СЬОГОДНІ!

Продюсерський Центр «Prime Time» пропонує ліцензійні відеокасети з програмами для поліпшення настрою і здоров'я

1. ЛІКУВАЛЬНА ГІМНАСТИКА
Програма розрахована на дівчат та жінок будь-якого віку та ступеню фізичної підготовки.

2. СТРЕТЧИНГ
Це система вправ, які сприяють продовженню молодості, розвивають гнучкість, що дозволяє застерегти від спортивних та побутових травм.

3. ШЕЙПІНГ (1 та 2 частини)
Як сформувати ідеальну фігуру? Як стати бадьорою, стрункою, здоровою? Спортивна програма по шейпінгу для людей середнього та старшого віку.

4. ЕРОТИЧНИЙ МАСАЖ
Наочний посібник до незнаного раніше напрямку застосування масажу.

5. ВІДЕОЖУРНАЛ «РОВЕСНИК»
Цікавий посібник для тінейджерів. Все, що ви бажаєте знати про... секс.

6. КОРИСНІ ПОРАДИ
Відеоенциклопедія вирішення домашніх проблем за допомогою звичайних засобів, які завжди поруч.

7. ПЕРУКАРСЬКЕ МИСТЕЦТВО (1 та 2 частини)
Фільм — практичний порадник для всіх бажаючих. Передбачені головні жіночі та чоловічі зачіски для різного типу і довжини волосся.

8. АНГЛІЙСЬКА МОВА для дітей (1 та 2 частини)
Мета цього фільму — вивчення мови дітьми дошкільного і молодшого шкільного віку з використанням ігрових методик навчання.

9. ТАЕКВОН-ДО (1 та 2 частини)
Таеквон-до — це наука самооборони та мистецтво досягнення гармонії душі і тіла.

10. АЕРОБІКА
Спортивно-оздоровча програма для дівчат та жінок з різною фізичною підготовкою. Комплекс вправ для корекції фігури допоможе вам чудово виглядати і почувати себе впевнено.

11. Маленькі АВТОМОБІЛЬНІ ХИТРОЩІ
На касеті зібрано безліч корисних порад та узагальнений досвід багатьох водіїв. Вона допоможе у складних випадках у дорозі.

12. ВІДЕОПІДКАЗКИ при обслуговуванні автомобілів «ЖИГУЛІ»
Фахівці допоможуть у діагностуванні роботи двигуна, у регулюванні клапанів, в обслуговуванні карбюратора та багатьох інших випадках.

13. АВТОМОБІЛІ «ВАЗ-2108»
Відеопосібник по експлуатації та елементарному обслуговуванню Вашого автомобіля.

14. ПЕРСОНАЛЬНИЙ КОМП'ЮТЕР для початківців (1 та 2 частини)
Наведений на касетах курс дає можливість ознайомити потенційних користувачів з головними принципами роботи на персональних комп'ютерах і допомогти їм у роботі.

15. Відкритий інформаційний простір глобальної мережі INTERNET
З цієї програми Ви дізнаєтеся, що то є INTERNET, як підкомутуватися до INTERNET, як працює електронна пошта та багато іншого.

16. НОСТРАДАМУС Голос з минулого
Фільм про одного із найбільших пророків в історії людства. Влучність його передбачень дивує людей вже понад чотириста років.

17. ВОДА РІЧКИ ЗАБУТТЯ
Фільм присвячено сенсаційній темі — життю душі після смерті тіла. Згадуються древні легенди, наводяться свідчення очевидців.

18. ОЧИЩЕННЯ ОРГАНІЗМУ
Десятиденний курс складає унікальну програму, спроможну збільшувати життєву енергію людей різного віку, позбавляти харчової алергії, зробити здоровою вашу шкіру.

19. МЕШКАНЦІ МОРІВ. СВІТ ВОДНОГО СПОРТУ
Яскравий фільм — взірець майстерності операторів підводних з'йомок. Він надає нам можливість зануритися у неймовірний світ підводних таємниць.

20. ЗОЛОТА РАПСОДІЯ
Чарівність барв живої природи та оригінальної музики — це відпочинок, захист від стресів. Перегляд касет серії «RELAX-VIDEO» позитивно впливає на психіку, знімає нервове напруження.

Ці та інші касети Ви можете замовити за адресою:
252150, м.Київ-150, а/с 515 та телефоном (044) 227-75-55, (044) 220-83-22 і отримати поштою післяплатою.

«Лелю», ти — неповторний!

І.Михайлюк, м.Донецьк

«Почали читати «Лелю» —
і наче очі відкрилися.
Після 15 років шлюбу —
в домі знову молоде кохання,
радість бути удвох.
Спасибі, «Лелю», за щастя!
Сім'я Ш., Черкаська обл.»

5/29

«ЛЕЛЬ»-2000: Передплата триває!

Шановні читачі!
Ви не встигли передплатити журнали «Лель» і «Лель-ревю» на 2000 рік? Не біда.
Перерахуйте відповідну суму на р/рахунок редакції і надішліть нам повідомлення про поштовий переказ з чітко зазначеним прізвищем, повною адресою та сплаченою сумою.

ПРОТЯГОМ РОКУ ВИЙДЕ 6 НОМЕРІВ «ЛЕЛЯ» І 6 — «ЛЕЛЬ-РЕВЮ».

Вартість одного номера кожного з журналів — 3 грн. 50 коп.
Піврічна передплата коштує 10 грн. 50 коп., річна, відповідно, 21 грн. 00 коп.
ПДВ сплачувати не треба!

Відправляючи переказ, не забудьте відзначити, який з двох журналів ви хочете одержувати.

ПЕРЕДПЛАТУ ПРОДОВЖЕНО ДО 31 БЕРЕЗНЯ 2000 РОКУ.

ВИ ОДЕРЖИТЕ ТАКУ КІЛЬКІСТЬ НОМЕРІВ, ЗА ЯКУ ЗАПЛАТИТЕ.

ЖУРНАЛИ НАДХОДИТИМУТЬ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ У ЗАПЕЧАТАНИХ КОНВЕРТАХ.

У ПЕРЕДПЛАТНОМУ КАТАЛОЗІ УКРАЇНИ НА 2000 РІК «ЛЕЛЯ» І «ЛЕЛЬ-РЕВЮ» НЕ БУДЕ.

Гроші слід надсилати на Р/р № 26007301330137 у Шевченківській філії АКБ «Національний кредит» м. Києва. МФО 322216, ЗКПО 21652557. Одержувач: фірма «Деркул».

Сума (для прикладу): 21 грн. Без ПДВ. Передплата «Лель» (або «Лель-ревю»).

ЗУСТРІНЕМО 2000 РІК РАЗОМ З «ЛЕЛЕМ»!